

מעלות הנבואה

1. **אורות הקודש / חלק א / עמוד רסח / רוח הקודש והשכל – צב**
רוח הקודש צריך להיות מחובר יחד עם השכל הטהור של האדם. כששניהם יחד עושים את בניני ההשגה, יצאו הדברים מזורזים יפה ומלובנים כראוי.
2. **אורות הקודש / חלק א / עמוד רסח2**
כשמרגיל האדם את עצמו לשמע קול ד' מכל דבר, בא הענין עד התוכן היותר עליון שברוח האדם שהוא השכל, שהוא דוקא הוא מכסה יותר מכל את הענין האלהי, מפני שיעלה במחשבה, שיש כאן כח שכלי מיוחד שעושה את הציורים השכליים. אבל על ידי ההרגל הטוב, של הקשבת קול ד' בכל דבר, מתגלה אליו קול ד' גם בשכל, ואז דוקא בשכל ימצא את ההתגלות האלהית האמתית. וכל מה שיוסיף חקירה והתפלספות יוסיף קדושת אמונה ודבקות והערת רוח הקודש.
3. **אורות הקודש / חלק א / עמוד רסט / התלבשות רוח הקודש – צג**
בשפע רוח הקודש מרגישים איך רוח החיים האלהיים מאור חיי העולמים הולך בכל הליכות החיים, בכל הרצונות, בכל העולמים, בכל המחשבות, בכל העמים, בכל הבריות, בכל הליכותיה של תורה ומצותיה, המעשיות השכליות וההרגשיות, ובכל התולדות היוצאות מהן ובכל הדמיונות וההתפעלויות הנפשיות, המתילדות על ידן.
מכירים על ידי הופעה זו, העלינה הרבה על השכל המצומצם, את יקרתה של קדושה ואמונה, של עשיית כל דבר לשם שמים, ומרגישים איך החיים הרוחניים, המחיים ומעודדים, מתפשטים משמותיו הקדושים של מלך מלכי המלכים הקב"ה, לכל התורה כולה, לכל אותיותיה, ולכל נשמה פרטית מישראל, ולכל העולם כולו, על ידי השלמתם.
בלא סיוע של רוח הקודש כלל, אי אפשר לבאר חזיונות רמים.
כמו נועם התורה והאמונה, תפקיד העבודה התפלה ודקדוקי מצות. רוח הקודש מתלבשת היא בחכמה, בחכמה של קודש, ואפילו בחכמה של חול.
הלבושים הם לפעמים מכוונים למדתו, ולפעמים יש בהם משום חסיר ויתיר, כשהם חול על גבי קודש. אבל בקודש שמלביש קודש, הכל כפי המדה, מדו כמדתו.
4. **אורות הקודש / חלק א / עמוד רע / רוח הקודש ונבואה – צד**
הנבואה היא הכשרון המפותח של רוח הקודש, ורוח הקודש הוא הכח הנבואי טרם צאתו מן הכח אל הפועל הגמור.
כשאנו משערים את ערכה של הנבואה, צריכים אנחנו לשים את המשקל היותר גדול והיותר עקרי על התוכן של רוח הקודש בקרבה, ומכל מקום עולה היא הנבואה על רוח הקודש, מפני שהיא מדת רוח הקודש מפותחה ומבושלה.
מובן הדבר לפי זה, שאפשר שיהיה אדם גדול במדת רוח הקודש שלו ומכל מקום לא יהיה נביא, מפני שלא פתח את כשרונו לבא למדת הנבואה, או שמניעות חוציות. ממדרגת העולמים כולם, וסדרי החיים.
ערכי התולדה האנושית, וכיוצא בהם, הן מעכבות את הפתוח הנבואי לצאת אל הפועל.
ויש נביא שלא הגיע למדת רוח הקודש באותה המעלה המופלאה של בעל רוח הקודש הגדול, ומכל מקום אותה המדה של רוח הקודש שיש בו באה לידי פתוח.
וזהו התוכן של יחש נביאים וכתובים זה לזה, שהנביאים עולים בכללם על הכתובים, בקדושתם, ומכל מקום ישנה מדרגה המשווה את הנביאים אל הכתובים, ומניחים כתובים על גבי נביאים כשם שמניחים נביאים על גבי כתובים.
ולפעמים מתגלה מדרגה מיוחדת מוקדמת בכתובים לגבי נביאים, כפי הסדר של מלכיו זכרונות שופרות, דראש השנה. אינהו עדיפי מנייה, ואיהו עדיף מנייה, עדיפי מנייה, דאינהו נביאי ואיהו לא נביא, ואיהו עדיף מנייה, דאיהו חזי ואינהו לא חזו.
5. **אורות הקודש / חלק א / עמוד רעא / תכונת הנבואה – צה**
הנבואה היא באה לפרקים, בנבואת הנביאים של הדורות, חוץ מנבואתו של אדון הנביאים משה רבינו ע"ה.
בזמן הופעתה מתגלה היא בכל עז הרוחניות, עד שחוישי הבשר ותפקידי הגוף והנפש החיונית מתבטלים.
אמנם בסילוקה נשארו הרשמים הרוחניים אצורים בנפש, ראויים לסדר על ידם הנהגה ברורה לכל הליכות החיים היותר טובים, על פי המסלה שכבר נסללה על ידי הופעתה של צדקת ד' שבתורה ומוסר המנוחל מדור דורים.
והנביא שלא בזמן נבואתו הוא דוקא מלא איתנות גופנית כמו איתנות נפשית. החכמים תכונתם אחרת.
ההופעה הרוחנית אינה באה מעולם לידי התגברות עליונה עד כדי הריסות הסדר החמרי, אבל לעומת זה הרוחניות מתמדת היא תמיד, מחלשת היא את הכח החמרי והחיוני במדה ידועה, ומאירה את האור השכלי והמוסרי בשעור ממוצע.
כמובן שיש בזה צד עליו גם כן מפני השמוש המשותף של הכח השכלי והנפשי, ומפני אפשרות התדירות, אבל חסר בו אותו העז, וההופעה הברורה, המגלה את אומץ אלהים, ומגדלת את השלטון של הטוב והקודש על הקיבוץ החברתי.
6. **אורות הקודש / חלק א / עמוד רעב / הנבואה הפועלת – צו**
ההבדל שבין הנבואה להחכמה הוא, שהחכמה היא מסתכלת במציאות הסתכלות צדדית, שטחית או עמוקה, אבל אין ההסתכלות הזאת פועלת במהות המצוי שום פעולה, והנבואה היא הסתכלות של חיים, שהפעולה והיצירה של המציאות, משטריה ופנימיותה, משורגים יחד עמה.
הנביא רואה את המציאות מצד שהוא ועצמיותו הנם מעורים בה בכללותה, והוא מכיר את עמדתו זאת. ועל כן ההתעלות אל הנסים בפועל, אל השלטון במציאות המוגבלת, קשורה היא עם הנבואה בישראל, כשם שנתגלו בהם הנסים נתגלתה בהם הנבואה. ומכל מקום אף על פי שהצנורות הנם בודאי שונים.
אותו המוביל את ההסתכלות הנבואית, ואותו המוביל את ההסתכלות החכמתית, בכל זאת יש קשר ביניהם, וסעיפי הנבואה עם סעיפי החכמה מתאחדים ביחד.
וכל ההארה התרבותית שבעולם מצדו המתוקן, וכל העומק של המוסר והעבודה שביסוד תורת ישראל, וכל התפשטותו הגדולה בעולם, אורגים יחד את שמלת האור הגדולה, שאחרי כל המסכות הרבות המתגלגלות בעולם, במעלות ובמורדות, באררות מסובכים כל כך, עתידה היא להיות נטויה על כל העולם כולו, וכל היצורים כלם יביטו וינהרו.